

DE ZUSTERS VAN PITTEM

Het is niet de eerste maal dat de opmerking werd gemaakt dat er nog geen extensieve geschiedenis tot stand is gekomen van het missionaire verleden in ons land. Uiteraard is het wel zo dat een schitterende archief tot stand is gebracht – dat ook nog dag na dag wordt uitgebreid en verder ontwikkeld – in de schoot van het KADOC, het documentatie- en onderzoekscentrum voor religie, cultuur en samenleving dat deel uitmaakt van de Leuvense Universiteit. Zodoende mag worden aangenomen dat hierdoor het realiseren van de bedoelde geschiedschrijving grotelijks zal worden vergemakkelijkt.

Overigens beschikken de meeste religieuze congregaties ook over hun eigen archieven. Bij wijze van voorbeeld leek het ons wel nuttig even een kleine congregatie in herinnering te brengen die het niet verdiend heeft in de vergetelheid te verzinken: de Zusters van Pittem.

DOOR GUIDO BOSTEELS

De naam van deze bescheiden kloosterorde spreekt voor zichzelf: het initiatief tot het oprichten ervan is dus ontstaan in de kleine West-Vlaamse gemeente Pittem. Het was een groepje vrouwen uit die gemeente die, op aanzet van de toenmalige pastoor, in 1837 van wal was gestoken met een zogenaamde Armenschool. Elf jaar later, dus in 1848, bekwamen de eerste zusters vanwege de toenmalige bisschop van Brugge, Mgr. Boussen de goedkeuring van hun kloosterregel. Vijftien "geestelijke dochters" begonnen hun noviciaat en legden nog datzelfde jaar hun geloften af. In 1904 was de groep aangegroeid tot 71 zusters en in 1920 telde men er 138. Verbazingwekkend is het aantal dat in 1948 werd opgetekend: niet minder dan 479!

In 1924 begaf de toenmalige overste Moeder Theresia zich naar het bisschoppelijk paleis te Brugge, waar zij vanwege de toenmalige bisschop Mgr. Waffelaert toestemming kreeg om met missiewerking van wal te steken. De vier eerstaangewezen zusters waren resp. afkomstig uit Lichtervelde, Rumbeke, Ardoois en Sint-Kruis.

Uiteraard kwam er eerst de nodige voorbereiding aan te pas: twee onder hen volgden een cursus tropische geneeskunde en vroedkunde te Brussel. Met het oog op hun aanvullende bekwaming wendden de uitverkorenen zich voor verschillende praktijkweken naar de kliniek van professor Sebrechts te Brugge.

In november 1926 vond een afscheidsplechtigheid plaats in de kapel van het klooster en op de 21ste van die maand reisden de vier zusters naar Oostende waar zij de boot naar Dover namen. Via Londen belandden ze in Southampton waar ze inscheepten voor een reis naar Kaapstad. Daarop volgde nog een treinreis van 8 dagen om uiteindelijk op 23 december Elisabethstad te bereiken. De vier zusters liepen daar nog een maand stage bij de Zusters van Liefde en kwamen tenslotte op 25 januari in hun eindbestemming aan en dat was Kamina. Men kan zich de commotie van die jonge kloosterlingen inbeelden die wellicht voorheen nog nauwelijks hun geboortedorp verlaten hadden!

Het zou ons te ver brengen om hier een overzicht te geven van alle missieposten en alle zusters van de orde te citeren die ooit in Afrika actief zijn geweest. Te dien einde moeten wij verwijzen naar de brochure "1926-2009 Zusters van Maria Pittem, 82 jaar missiewerking" van de hand van zr. Annie Desmet en Paul Lambrecht, beheerders van het archief van de Orde. In het rijke archief van de orde vindt men persoonsdossiers, foto's, overlijdensberichten, briefwisseling, enz. (Zusters van Maria Pittem, Stationsstraat 1, 8740 Pittem). ■

(Gegevens: Vlaamse Stam, tijdschrift voor familiegeschiedenis)

